

være Tale om at kontrolere paa dette Omraade. Det glæder mig at høre, at den meget ærede Justitsminister ikke stiller sig mere afvisende, end han gjorde, til dette Ændringsforslag. Den meget ærede Minister udtalte nogen Tvivl om, hvorvidt der kunde være Udfigt til, at dette Lovforslag vilde passere Landstinget i den Stikfælle, som det foreliggende Ændringsforslag antyder, og om det ikke i Landstinget vilde blive underkastet betydelige Forandringer, men den meget ærede Minister sagde ikke: Jeg modsætter mig Lovforslaget, jeg vil ikke tage det. Det var det, som det glædede mig at høre, og jeg tør derfor haabe, at den meget ærede Minister vil lægge sin Indflydelse i Bagstaaelen for at føre dette Lovforslag fremad selv i denne meget indskrænkede Stikfælle. Jeg tror, at man der i Virkeligheden er paa den rette Vej — jeg tillod mig allerede ved 2den Behandling at antyde noget Saadant — og det vil da gjennem de Dplysninger, der bringes, vise sig, hvorledes man videre skal gaa frem paa denne Bane, og hvilke yderligere Foranstaltninger der mulig kan blive Anledning til at foretage eller ikke; vi faae saa, som sagt, gode Dplysninger og Erfaringen som Læremester.

Rjær: Ja, det er kun en kort Bemærkning jeg vil gjøre til det ærede Medlem for Aarhus (Ingerstæn), der spurgte mig, om jeg troede, at fordervede og forgiftede Varer vare funde for Folks Mæver. Nei, det tror jeg paa ingen Maade; men jeg tror, at Fødevarer af mindre god Kvalitet ere bedre for Folks Mæver end slet ingen Føde, og jeg vil oplyse det ærede Medlem om, at vi have haft et interessant Tilfælde iaar i Nænder, idet en Slagter, som var meget ivrig for paa det Omraade at staffe Folk gode Varer, fik konfiskeret noget Kjøb, som blev senbt til Kjøbenhavn og der undersøgt, og saa fik vi den interessante Meddelelse, at, hvorvel Sundhedskommissionen ikke kunde give Kjødet Attest for, at det var godt, havde det dog ledtaget sin Attest med den Bemærkning, at det turde heller ikke give Attest for, at det var saaledes fordervet, at det kunde kaldes usundt. Det er altsaa en meget vanskelig Ting at komme ind paa. Naar imidlertid det ærede Medlem spørger mig saa direkte, om jeg tror det, han spurgte mig om, saa er det en Selsølg, at jeg maa svare Nei; men jeg er imod at lovgive paa det Omraade saaledes, som man har villet det, netop fordi jeg frygter for, at man gjør det mere og mere umuligt for den fattige Del af Befolkningen at kjøbe Varer, som de behøve, fordi man behager andre Steder at kalde dem fordervede. Hvorvidt de ere det, vil jeg lade Enhver selv dømmen om i Genhold til sin Smag og de Midler, han raader over, og hvis Varerne ere saa fordervede, som det ærede Medlem vil gjøre dem til, saa have vi Bestemmelser i Straffeloven. Det har

det ærede Medlem oplyst os om i den Betænkning, vi havde sidst, hvad jeg er ham meget forbunden for. Det er mig kjært, at der eksisterer saa mange Bestemmelser, som kunne ramme de Bedkommende, der ville gjøre sig skyldige i at sælge forfalskede og forgiftede Varer.

Berg: Som nyt Medlem af Udvalget skal jeg sige et Par Ord om denne Sag. Jeg er ikke enig med adskillige ærede Medlemmer i at sætte denne Sag lavt eller halvt ringeagte dens Betydning; jeg tror, det er en vigtig Sag, der er vel stiftet til at lovgives om, og naar den høitærede Minister har troet efter de Dplysninger, han havde for sig, da han affattede Lovforslaget, at han allerede da kunde give Loven en saadan Bygning som den, han har givet den, skal jeg ikke modsigte dette fra Ministerens Standpunkt. Det er muligt, han har Ret, og naar ærede Medlemmer have sluttet sig til denne Opsættelse paa tidligere Stadier saaledes som den ærede Ordfører, saa siger jeg, at det er muligt, at den ærede Ordfører har Ret, det er muligt, at han som Medlem af Arbejdskommissionen og paa anden Maade har erhvervet sig den Overbevisning, at det er betimeligt at lovgive i den Udstrækning, hvori ogsaa den høitærede Minister har ment det betimeligt at lovgive. Jeg skal ikke modsigte, at det fra disse mere subjektive Standpunkter kan være forsvareligt at stemme for Loven. Naar iøvrigt andre ærede Medlemmer ikke ere komne saa vidt — og blandt dem hører jeg — at de tør være med til at sætte dette Apparat i Gang, er det for mit Bedkommende, fordi jeg ikke har den Overbevisning, at Sagen er fuldstændig klar, og i den Henseende have adskillige ærede Lærde Medlemmer af Samfundet hjulpet mig. Det er nemlig gaaet her, som det gaar saa ofte, at de Sagtyndige ere uenige og ofte tilbunds uenige mer end Andre, idet Nogle mene, at det er betimeligt at gjøre dette Skridt, medens Andre, hvem Sagen ogsaa ligger paa Sinde, mene, at vi trænge til en Forberedelsestid. Naar altsaa hos de Lærde Meningerne ere saa forskellige, og der desuden ogsaa hos den Lovgivende Forsamlings Medlemmer er megen Tvivl og Uenighed tilstede, saa har jeg, følgende min Overbevisning i denne Sag, kunnet slutte mig til at anbefale et forberedende Skridt. Det vilde gjøre mig ondt, om der ikke skulde komme Noget ud af denne Sag i denne Samling, om hele dette Spørgsmaal skulde ligge hen, som om man ikke brød sig om det. Vedtog man derimod et Forslag som det, der her foreligger, vilde der deri fra Lovgivningsmagtens Side ligge en vis bestemt Tilkendegivelse af, at man har Die for Sagen, vil Noget i den Henseende og ønske, at de, der ere fremmeligere end vi Andre i Forstaaelse af Sagen, ville have Taalmod til at faae os med, ligesom der ogsaa deri ligger et Ønske om at faae